

Arrest

**nr. 53 978 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker heeft op 25 september 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 26 maart 2009, beslissing die op 25 juni 2009 aan verzoeker ter kennis werd gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Verzoeker dient op 1 juli 2009 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 7 april 2010 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ontvankelijk verklaard, er werd een ambtenaar-geneesheer aangesteld.

1.3. Verzoeker dient op 13 oktober 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag is ongegrond verklaard op 12 juli 2010. Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13.10.2009 werd ingediend door :

M., A.

nationaliteit: Marokko

geboren te (...) op 10.04.1967

adres: (...) 2018 ANTWERPEN

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. De eerste geloofwaardige poging werd ingediend na deze datum, namelijk een aanvraag tot verblijf om medische redenen van 25.09.2008. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België zou verblijven, inspanningen om Nederlands te leren (attesten inschrijving Nederlandse les in 2005 en 2006), zijn werkwilgheid (attest van werkbereidheid van 09.10.2009), een vrienden- en kennissenkring zou hebben uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Gelieve over te gaan tot intrekking van het ontvangstbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel :

Schending van artikel 9 bis en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidbeginsel. De bestreden beslissing zoals hieronder blijkt houdt geen rekening met het evenredigheidsbeginsel. Volgens het evenredigheidsbeginsel dient de overheid ervoor te zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van haar beslissing voor de burger niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van die beslissing. De bestreden beslissing werd genomen door een administratieve overheid zodat de algemeen beginselen van behoorlijk bestuur toegepast kunnen worden. De verwerende partij in casu heeft geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking zou komen om geregulariseerd te worden op grond van punt 2.8A van de vernietigde instructies van 19/07/2009. De reden van deze weigering is het feit dat verzoeker voor 18.03.2008 geen geloofwaardige pogingen ondernomen had om een wettig verblijf in België te bekomen. Het feit dat verzoeker een regularisatie om medische redenen op 25/09/2008 ingediend heeft zou niet voldoende zijn om in aanmerking te komen voor de kwestieuze regularisatie. Er dient gepreciseerd te worden dat het verschil tussen de

datum van het indienen van de aanvraag artikel 9 ter (25/09/ 2008) en de door de verwerende partij vastgestelde datum klein is. Het doel van punt 2.8 A van de voormelde instructies was ongetwijfeld om een verblijfsrecht toe te kennen aan vreemdelingen die al vijf jaar in België verblijven en die kunnen aantonen dat ze moeite hebben gedaan om hun verblijfssituatie te regulariseren. Men kan moeilijk aannemen dat voormelde doel in casu niet bereikt zou zijn omdat verzoeker enkele maanden na de vastgestelde datum voor het eerst een aanvraag tot regularisatie had ingediend. De door de verwerende partij genomen beslissing is dan kennelijk onredelijk en onevenredig het nadeel dat dit voor verzoeker veroorzaakt, namelijk het illegaal verblijf met het risico om gerepatrieerd te worden. Bovendien dient men te preciseren dat verzoeker sedert zijn aankomst in België diverse medische problemen heeft gehad. Hiervoor werd hij meermaals in het ziekenhuis opgenomen. In deze omstandigheden kon hij moeilijk efficiënte stappen ondernemen om zijn verblijfssituatie te regulariseren. Ondanks de neergelegde bewijzen van langdurige verblijf en van integratie heeft de verwerende partij toch beslist om de regularisatieaanvraag van verzoeker ongegrond te verklaren louter en alleen omdat zijn medische regularisatieaanvraag van september 2008 in plaats van voor 18/03/2008; Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing het evenredigheidsbeginsel alsmede het redelijkheidsbeginsel schendt; In toepassing van het enig middel is de bestreden beslissing dan ook nietig."

2.2. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk en onevenredig is aan het nadeel dat bij verzoeker veroorzaakt wordt, namelijk het illegaal verblijf met het risico gerepatrieerd te worden. Vastgesteld dient te worden dat de in casu bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt. Daarenboven blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker niet heeft voldaan aan de voorwaarden die zijn gesteld in de instructie waarop hij zich heeft beroepen. In de instructie worden uitdrukkelijk volgende voorwaarden gesteld aangaande het criterium 2.8A:

"A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; En die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettigverblijf te bekomen."

Verzoeker betwist niet dat hij niet voldoet aan voornoemd criterium.

De gemachtigde heeft in casu de door verzoeker ingeroepen elementen beoordeeld, en aangegeven om welke redenen deze niet volstonden om aan verzoeker een machtiging tot verblijf toe te kennen. Verzoekers beschouwing als zou het verschil tussen de datum van het indienen van de aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zijnde 25 september 2008, en de door de verwerende partij vastgestelde datum klein zijn, doet geen afbreuk aan de bestreden beslissing die geheel terecht werd genomen en die deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd.

Ook verzoekers verwijzingen in zijn verzoekschrift naar zijn medische problemen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing; deze medische problematiek maakt het voorwerp uit van een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid handelde bij het nemen van zijn beslissing binnen het kader van de grote discretionaire bevoegdheid waarover hij beschikt, na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- of evenredigheidsbeginsel. Verzoeker blijft voor het overige in gebreke uiteen te zetten om welke reden hij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geschonden zou achten, zodat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is.

Het enig middel in ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC